

ikke gennemføres. Altså skal der efter min opfattelse laves en ny helhedsplan for, hvordan skuespillets problemer løses.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren: Er ministeren enig i, at der nu må laves en helhedsplan for, hvordan vi nu arbejder os frem mod det mål? Og er ministeren også enig i, at før den helhedsplan foreligger, kan vi ikke begynde at afholde udgifter til restaurering af den ene eller den anden eller den tredje scene, i hvert fald ikke udgifter, der ligger ud over Det Kongelige Teaters eget budget?

Jeg synes, det er meget vigtigt, at forudsætningerne for helhedsplanen nu bliver bragt i orden. Det er så muligt, at den første forudsætning i den helhedsplan skal være en istandsættelse, men helhedsplanen må være der først. Er ministeren enig i det?

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg er enig med hr. Torben Rechendorff i, at det er vigtigt, at forligspartierne sætter sig sammen og tænker over, hvad der nu skal ske.

Jeg mener også, at der i den plan, vi allerede havde – næsten uanset byggeriet – er nogle ting, der skal gøres ved Ny Scene og dermed ved Stærekassen; at vi også har en forpligtelse til at vedligeholde Stærekassen udvendigt f.eks., så den bliver respekteret som den fredede bygning, den er, hvad vi nu end måtte mene om fredningen, for det kan der også være forskellige meninger om.

Det at sikre Det Kongelige Teaters skuespil nogle muligheder for at udfolde sig er også en opgave, vi har på kort sigt. Ny Scene er stadig væk anvendelig, men den kunne godt kræve lidt renovering, både med hensyn til tilskuerfaciliteter og med hensyn til scenefaciliteter. Og dermed mener jeg også, at forsøgsscenen, Turbinehallerne, som Det Kongelige Teater har, også kræver en kærlig hånd. Det vil alt sammen kunne afholdes inden for nogle beløb, der er forsvarlige, for det vil være permanente forbedringer.

Men det er naturligvis ting – og det er så et tilsagn til hr. Torben Rechendorff – vi skal diskutere med forligspartierne, inden vi sætter det i gang. Og det agter jeg at vi får diskuteret, inden der er gået alt for lang tid.

Torben Rechendorff (KF):

Jeg er sådan set tilfreds med ministerens svar, idet jeg understreger, at det, ministeren selv sagde, var, at det var en plan, som vi havde, og

ikke en plan, som vi har. Planen er faldet på gulvet.

Det, som jeg er nølende og tøvende overfor, er altså, at vi nu begynder på vedligeholdelsesarbejder på bygninger, som vi ikke rigtigt ved, hvad skal bruges til. Derfor takker jeg for tilsagnet om, at det første, der sker i denne sag, er, at forligskredsen sætter sig sammen og drøfter, hvor vi er nu. Er det rigtigt forstået?

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Det første, der sker, er, at forligskredsen sætter sig sammen, mens jeg samtidig arbejder på eventuelt at finde de nødvendige økonomiske midler til at gennemføre de beslutninger, som forligskredsen bliver enig om. Det tror jeg hr. Rechendorff vil have forståelse for, sådan at vi ikke skal forsinkes i den proces.

Så mener jeg i øvrigt, at løbende vedligeholdelse af Det Kgl. Teaters bygninger også er en opgave, som en minister i hvert fald hele tiden må forholde sig til, og som han skal sikre kan gennemføres, og det skal der også skaffes de fornødne økonomiske midler til.

Men naturligvis sætter vi os sammen, og jeg synes, vi hver for sig skal møde velforberejdede efter denne lille tænkepause. Efter at chokket over, at Fuglen faldt, har lagt sig, vil vi kunne se på det her med friske øjne. Det agter jeg i hvert fald at gøre.

Margrete Auken (SF):

For en gangs skyld er jeg enig med ministeren. Det ville være godt, hvis Det Kgl. Teater vedligeholdt sine bygninger. Der er altså nogle, som undrer sig over, at det er, som om man har ment, at Stærekassen var fredet helt ned til nultermændene, så der ikke engang kunne gøres rent.

Jeg synes, det er fint, at man får gjort bygningen i stand, og jeg mener, at fredningen i og for sig giver vide rammer for en ordentlig istandsættelse, men jeg vil godt spørge ministeren: Vil det stadig være sådan, at vi andre ikke må være med i den samtale? Jeg kan forstå, at der hele tiden bliver sagt forligspartierne, og jeg synes, det er lidt ærgerligt, at denne debat om Det Kgl. Teater kører så underligt sådan på siden også af Folketinget.

Jeg har ikke noget imod, at man selvfølgelig snakker med forligspartierne også, men jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke godt må blive en debat, som alle kan være med i.